



จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

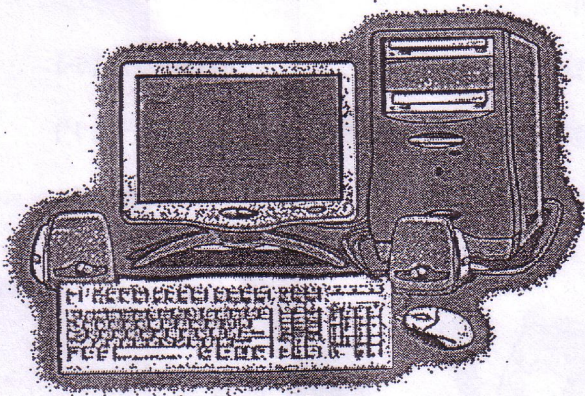
ฉบับที่ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <http://discipline.ops.moph.go.th/>

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ปลอมทุกอย่าง

นายสมบัติ ข้าราชการ มีอำนาจหน้าที่ในการเบิกจ่ายเงินและลงนามในใบถอนเงินของหน่วยงาน นายสมบัติได้ทำการทุจริตโดยปลอมแปลงเอกสารต่างๆและเอกสาร



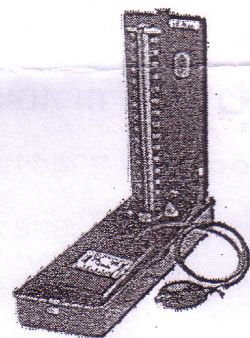
ของทางราชการเพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบ การเบิกจ่ายเงินโดยนำเงินสดที่เบิกถอนจากธนาคาร (ไม่จ่ายเป็นเช็ค) ไปซื้อหรือจ้างทำของ ในราคาต่ำกว่าที่ขอจัดซื้อจัดจ้าง แล้วยกยอดเงินส่วนที่เหลือนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว จำนวนหลายครั้งรวมจำนวนหลายแสนบาท เช่น การจัดจ้างเหมาปรับปรุงรั้ว การจัดซื้อครุภัณฑ์

คอมพิวเตอร์และวัสดุคอมพิวเตอร์ จ้างเหมาต่อเติมอาคารสำนักงาน จัดซื้อเครื่องวัด ความดันโลหิตและครุภัณฑ์สำนักงาน โดยทำการปลอมลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่พัสดุ ของหน่วยงานและคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ

ปลอมแปลงเอกสารตราประทับและใบเสร็จรับเงิน ของร้านค้า เป็นต้น

พฤติกรรมของนายสมบัติ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิด

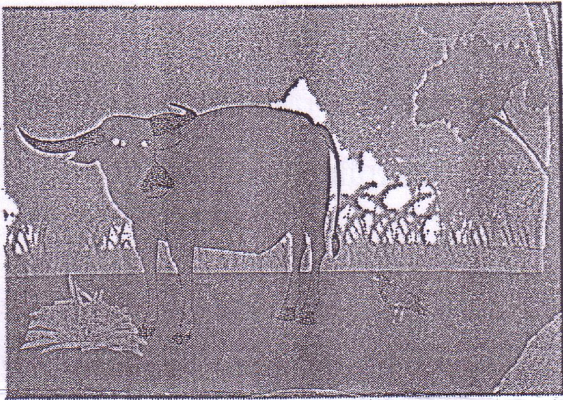
ความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด และฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ



สองสัปดาห์...

สองสัตว์

นายสมพงษ์ ข้าราชการ มีเรื่องขัดแย้งไม่พอใจอยู่กับนายสมชาย ซึ่งเป็นข้าราชการ และเป็นผู้ร่วมงาน วันหนึ่งขณะที่ทั้งคู่เจอกัน ณ ที่ทำงาน นายสมพงษ์ ได้ด่านายสมชาย



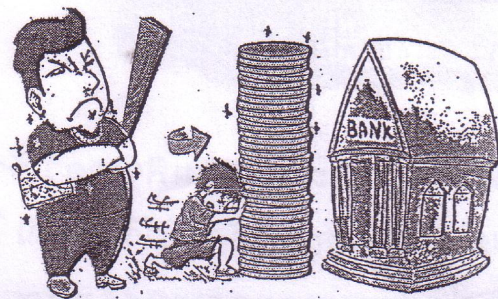
ต่อหน้าเพื่อนร่วมงานหลายคนว่า “บั๊กสมชาย บั๊กเหี้ย บั๊กควาย” นายสมชายได้ไปแจ้งความ ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ต่อมาพนักงาน อัยการได้ฟ้องนายสมพงษ์ เป็นจำเลยต่อศาล และศาลมีคำพิพากษาว่าจำเลยกล่าววาจา ดูหมิ่นนายสมชายผู้เสียหายซึ่งหน้าโดยคำ ผู้เสียหายด้วยถ้อยคำดังกล่าว จำเลยมีความผิด

ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๙๓ ปรับ ๑,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงปรับ ๕๐๐ บาท

พฤติการณ์ของนายสมพงษ์ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและไม่รักษาความสามัคคี ระหว่างข้าราชการด้วยกัน ตามมาตรา ๘๒ (๓) และตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

คนหลวงใช้เงินหลวง

นายธงชัย ผู้อำนวยการโรงพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพตำบล และเป็นผู้มีอำนาจ ลงนามเบิกถอนเงิน นายธงชัยได้เบิกถอนเงินและ นำเงินของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ไป ใช้จ่ายส่วนตัวจำนวนหลายครั้งรวมทั้งหมด



๘๐๐,๐๐๐ บาท นายธงชัย รับสารภาพว่าตนได้เบิกเงินของทางราชการไปใช้จ่ายอย่างอื่น นอกเหนือจากการใช้จ่ายในงานราชการของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

พฤติการณ์ของนายธงชัย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหาย อย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด และฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษ ไล่ออกจากราชการ

ปลอมจนติดคุก

นางสววย ข้าราชการ ถูกฟ้องเป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดกรณีทำปลอมขึ้นแต่บางส่วนในโฉนดที่ดินโดยเพิ่มเติมข้อความในสารบัญญัติจดทะเบียนด้านหลังโฉนดระบุว่าเจ้าของที่ดินยกที่ดินเนื้อที่ ๙ ไร่ ให้แก่นางสววย และปลอมลายมือชื่อเจ้าพนักงานที่ดินและตราประทับของสำนักงานที่ดินจังหวัด หลังจากนั้นได้นำโฉนดที่ดินดังกล่าวไปเป็นหลักประกันการกู้ยืมเงินจากนายหล่อจำนวน ๗๐๐,๐๐๐ บาท ในชั้นสอบสวนและชั้นพิจารณาคดีของศาลชั้นต้น นางสววยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๓ ปี โดยไม่รอกการลงโทษ นางสววยอุทธรณ์คำพิพากษาขอให้รอกการลงโทษ แต่ศาลอุทธรณ์ภาคพิจารณาแล้วเห็นว่าโฉนดที่ดินเป็นเอกสารสำคัญของทางราชการที่ออกให้แก่

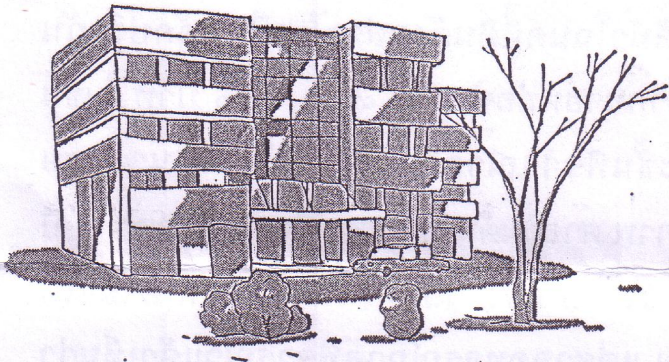
ประชาชนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นพยานหลักฐานในการแสดงความเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน การที่จำเลยนำโฉนดที่ดินของบุคคลอื่นมาทำปลอมขึ้นบางส่วนแล้วนำไปแสดงแก่บุคคลอื่นเพื่อให้เข้าใจว่าจำเลยเป็นเจ้าของที่ดินดังกล่าว เป็นการกระทำที่กระทบต่อความเชื่อถือของประชาชนผู้สุจริต ทั้งเป็นการกระทำที่มุ่งแต่ประโยชน์ส่วนตนโดยไม่คำนึงถึงความเสียหายที่เกิดแก่ทางราชการและเจ้าของที่ดิน พฤติการณ์แห่งคดีเป็นเรื่องร้ายแรง แม้จำเลยได้ชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้เสียหายแล้วบางส่วนจนผู้เสียหายพอใจ และจำเลยมีภาระเลี้ยงดูครอบครัวก็ยังไม่มีความสมควรปราณีที่จะรอกการลงโทษ ศาลอุทธรณ์ภาคพิพากษาให้จำคุก ๑ ปี ไม่รอกการลงโทษ จำเลยขออุทธรณ์ยื่นฎีกา แต่ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ไม่อนุญาต คดีจึงถึงที่สุด



พฤติการณ์ของนางสววย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือรับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก ตามมาตรา ๘๕(๔) และมาตรา ๘๕(๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

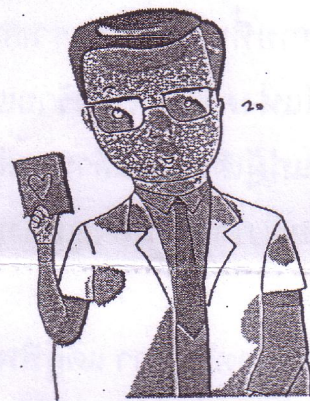
เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๔๘๗/๒๕๕๘ กรณีหน่วยงานต้นสังกัดมีคำสั่งเรียกให้ผู้อำนวยการโรงเรียน รับผิดชัดใช้เงินคืนให้แก่ทางราชการ กรณีไม่นำเงินบริจาคเข้า



บัญชีการเงินของโรงเรียนตามระเบียบของทางราชการ ซึ่งมีข้อเท็จจริงสรุปว่าขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนและได้รับเงินบริจาคจากบริษัท ก. จำกัด เพื่อใช้ในการกิจกรรมพัฒนาโรงเรียน และจากนาย ข. ซึ่งไม่ได้ระบุวัตถุประสงค์

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๑๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้นำเงินบริจาดดังกล่าวเข้าบัญชีการเงินของโรงเรียน ตามระเบียบของทางราชการแต่กลับเก็บรักษาไว้กับตนเองและอนุมัติให้นำเงินบริจาดไปใช้โดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ จากนั้นภายหลังการตรวจสอบของคณะตรวจสอบภายในจังหวัดและการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๔ (ผู้ถูกฟ้องคดี) ได้มีคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงเงินจำนวนดังกล่าวคืนแก่ทางราชการ และผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองขอให้มีการพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งเรียกให้ชี้แจง



เงินดังกล่าวโดยเห็นว่ามีได้เป็นผู้เก็บรักษาเงินบริจาคและไม่เคยนำเงินบริจาดดังกล่าวไปใช้โดยไม่ถูกต้องหรือเพื่อประโยชน์ส่วนตัวแต่ได้นำไปใช้ประโยชน์แก่ส่วนราชการและมีหลักฐานการใช้จ่ายเงินที่ตรวจสอบได้ ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้ววินิจฉัยสรุปว่าแม้การใช้จ่ายจะไม่ใช่ไปตามระเบียบของทางราชการแต่หากเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ

โดยส่วนรวม...

โดยส่วนรวมและมีพยานหลักฐานที่ชี้แจงได้ก็ไม่อาจถือว่าเป็นความเสียหายของหน่วยงานผู้รับบริจาคและเมื่อพิจารณาหลักฐานการขอเบิกเงินและการอนุมัติใช้จ่ายเงินแล้วเห็นว่า



แม้การใช้จ่ายเงินเป็นไปเพื่อประโยชน์ของโรงเรียน เพียงแต่หลักฐานการเบิกจ่ายและการอนุมัติไม่สามารถนำมาเป็นหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการได้ก็ตาม แต่การที่ผู้ฟ้องคดีอนุมัติให้นำเงินบริจาคไปใช้โดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ย่อมถือได้ว่าเป็นการกระทำละเมิด ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อย่างไรก็ตาม

เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาที่จะไม่นำเงินส่งเข้าบัญชีของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตน เพียงแต่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัดเท่านั้น เมื่อการอนุมัติให้นำเงินบริจาคไปใช้จ่ายของผู้ฟ้องคดีล้วนแต่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางโรงเรียนและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้บริจาคประกอบกับหลักฐานการใช้จ่ายเงินที่ถูกต้องชัดเจนสามารถตรวจสอบได้และไม่เบิกซ้ำซ้อนกับเงินของทางราชการที่จะทำให้ราชการเสียหายจึงถือได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่อธรรมดา มิใช่การกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ตามมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ แต่อย่างไรก็ดี คำสั่งให้ชดใช้เงินคืนจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)

นายสุจินต์ สิริอภัย นิติกรชำนาญการ

นางสาวลดารัตน์ ทาริวศ์ นิติกร

จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม